

DE STER

NR. 10. OKTOBER 1958

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

President David O. McKay

met zijn lievelingspaard
op zijn boerderij te
Huntsville, Utah.

58e JAARGANG

Nr 10

Redacteur:

RULON J. SPERRY,

President der Nederl. Zending.

Assistent:

A. D. JONGKEES

INHOUD:

Blz.

President McKay op zijn vijf en tachtigste verjaardag	291
Nog iets over de Britse Tempel	295
Is Jezus Christus waarlijk Gods Zoon?	297
Een wonderbaar werk en een wonder	299
Gedachten van anderen	307
Wederom een van de Algemene Autori- teiten naar de andere zijde geroepen	308
De vraag van de maand	310
Gedachten van anderen	312
Kent gij	313
Mormoonse zendelingen mannen koor	314
Dankbetuiging	315
Een merkwaardige ontvangst	317
Gebeurtenissen in de zending	318
De wijsheid van geduld	320

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1,25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

PRESIDENT McKAY

op zijn

Vijf en tachtigste verjaardag

Een uittreksel uit een artikel van Doyle L. Green en Albert L. Zobell Jr.
leden van de redactie van de Improvement Era.

Waar wij aan President David O. McKay hulde brengen ter gelegenheid van zijn vijf en tachtigste verjaardag, zij het ons vergund de monumentale gebeurtenissen in zijn leven en in de geschiedenis van de Kerk te belichten sedert hij, op 9 april 1951, President werd.

De geschiedenis van de laatste zeven en een half jaar uit het leven van President David O. McKay is de geschiedenis van de Kerk.

Als President van de Kerk is hij God's gezalfde op aarde. Als zodanig wijdt hij zijn tijd en zijn energie aan het werk des Heren. Voor de getrouwe Heiligen der Laatste Dagen in de gehele wereld is hij inderdaad een profeet.

Dit verklaart waarom de werkzaamheden van de President en de vooruitgang van de Kerk boekdelen zouden kunnen vullen, doch de beschikbare ruimte noopt tot beknoptheid en dus onvolledigheid.

Twintig jaren nadat de meeste mannen rust gaan nemen, begint

de dag van de President nog steeds vóór de zon opgaat. Gewoonlijk is zijn auto een van de eerste op de kerk-parkeerplaats, daar hij vaak zijn kantoor om zeven uur 's morgens al betreedt. Zijn tijdsindeling omvat eindeloze vergaderingen, consulten en afspraken, waarbij dan nog komen de honderden details die de leiding van de Kerk met zich brengt en de dagelijkse routine van het kantoor van de President. De meeste van zijn avonden zijn eveneens bezet met Kerkwerk, ofschoon hij elke avond probeert een weinig tijd aan studie en aan zijn gezin te wijden.

Men kan zich nauwelijks een persoon voorstellen met meer huiselijke verantwoordelijkheden dan de President heeft en toch — aangezien hij er zich van bewust is dat de Kerk een wereldomspannende zending heeft — heeft hij de wereld bereisd als een boodschapper van vrede, de banden met regeringen en personen versterkende, zendingswerk bevoor-

rende, het bouwen van kerken en scholen aanmoedigende en de Heiligen op velerlei wijze zegenende.

In het jaar 1952 was hij in Europa, waar hij een bezoek bracht aan President Juho K. Paasikivi van Finland en een tuinfeest bijwoonde, dat door H.M. Elizabeth II van Engeland werd gegeven. Hij wijdde twee kerken in Duitsland in en wees de plaats aan, waar de tempel bij Bern, Zwitserland, moest komen.¹⁾ In 1953 in Europa teruggekeerd, wijdde hij de grond in brak deze voor de Zwitserse Tempel en wijdde de plaats in voor de Tempel in Newchapel, Engeland.

In 1954, twee dagen na Nieuwjaar, was hij opnieuw op een reis die bijna 2 maanden duurde en die hem naar Europa, Zuid-Afrika en Zuid- en Centraal Amerika voerde. Een maand later bezocht hij Mexico.

Vóór het jaar 1955 twee dagen oud was, begon President McKay een rondreis over de zendingen van de Kerk in de Pacific, waarbij hij Hawaï, Fiji, Tonga, Samoa, Tahiti, Nieuw-Zeeland en Australië bezocht. Zeven maanden later vloog hij weer naar Europa om de Zwitserse Tempel in te wijden, de grond voor de Britse Tempel te breken en steun te verlenen aan de concertreis in Europa van het Tabernakelkoor.

April 1958 zag de President wederom over de Stille Oceaan vliegen om de tempel en het seminarium in Nieuw-Zeeland in te wijden.

Wanneer deze aflevering (van de Improvement Era nl.-Red.) ter perse gaat, verwacht President McKay weer op weg naar Europa te zijn om de Britse Tempel in te wijden. Op 8 september, zijn vijf en tachtigste verjaardag, hoopt hij de tweede serie inwijdingsdiensten te leiden. (Zoals wij weten zijn beide verwachtingen inmiddels in vervulling gegaan. — Red.)

Deze reizen zijn voor de President inspannend en bieden hem maar weinig gelegenheid tot ontspanning. Zijn metgezellen beschrijven zijn verblijf waar dan ook, aldus:

„Van het vliegtuig naar het hotel, naar de kerk, naar het regeringsbureau, naar het vliegtuig”. Gedurende zijn rondreis in 1955 over de Pacific bijvoorbeeld, legde hij 70.000 km af, hield hij 72 toespraken, 26 pers- en radioconferenties, confereerde met vele regeringspersonen, geestelijken en autoriteiten op onderwijsgebied en onderhield hij zich met zendingen en zendingspresidenten.

In de tijd tussen deze grote reizen heeft President McKay ongeveer 60 Kerkgebouwen in Utah, Nevada, Arizona, Texas, Californië, Georgië, Oregon, Canada, Wisconsin, Ohio en Idaho ingewijd en ontving hij vier ere-doctoraten, gaf hij talloze toespraken, confereerde met letterlijk honderden „belangrijke en interessante” mensen in zijn kantoor en in het gehele land, buiten en behalve het besturen van de bijna ongelooflijk

¹⁾ Ook werden President McKay en zijn vrouw gedurende hun verblijf in Nederland in 1952 door H.M. Koningin Juliana in audiëntie ontvangen. — Red.

gecompliceerde zaken van de Kerk.

En hoe is het werk des Heren onder zijn leiding vooruit gegaan! Van een ledental bij het einde van 1951 van 1.147.157 was de Kerk bij het einde van 1957 tot een ledental van 1.488.314 toegenomen.

Het aantal ringen („Stakes”) nam van einde 1951 tot september 1958 toe van 191 tot 267. In 1957 alleen kwamen er 71.583 Kerkleden bij. Het zendingswerk werd in alle opzichten versterkt. Behalve de 5.387 zendelingen, die van Salt Lake City uit naar het buitenland werden gezonden, gaven 1.299 lokale werkers hun volle tijd aan de zending, terwijl ook 6.366 zendelingen in „Stakezendingen” werkzaam zijn. Dit grote aantal zendelingen, gepaard gaande met verbeterde trainings- en zendingsmethoden, brengt elk jaar een toenemend aantal bekeerlingen in de Kerk.

Spoedig nadat President McKay President werd, zeide hij dat hij de tempels, met hun zegenrijke verordeningen, nader tot de mensen wilde brengen en sedert dien heeft hij steeds de nadruk op tempelwerk gelegd. Dit heeft een grote toename van tempel- en genealogisch werk ten gevolge gehad. In het gehele jaar 1951 bijvoorbeeld, werden 499.358 begiftigingen („endowments”) ontvangen. Gedurende de eerste zes maanden van 1958 waren het er 604.756!

De Genealogische Kerkbibliotheek bevatte in 1951 63.385 microfilmrollen gelijkstaande met 301.091

boeken van 300 pagina's elk. Dit aantal nam toe tot 178.612 rollen in juni 1958, gelijk aan 890.014 boeken van 300 bladzijden. Naar men zegt is dit de grootste microfilmbibliotheek ter wereld.

Het kerkbouwprogramma werd over de gehele wereld versneld om aan de groei en de behoeften van de Kerk tegemoet te komen. Nieuwe kerken, welvaartsgebouwen, hospitalen en inrichtingen voor onderwijs worden met voortvarendheid afgebouwd. Naar schatting zijn thans 600 gebouwen in het ontwerp- en bouwstadium.

De groei en de prestaties van de Kerk zijn in de afgelopen zeven en een half jaar indrukwekkend geweest onder het leiderschap van President David O. McKay. Doch het werkelijke, vitale deel van zijn levensgeschiedenis kan nimmer ten volle in woorden worden weergegeven, noch zijn toewijding aan de Meester, omdat deze niet gemeten kunnen worden. Hoe zou men ook het prestige, de welwillendheid, die hij de Kerk heeft gebracht door zijn reizen, zijn vergaderingen, zijn toespraken, kunnen berekenen?

Doch er is meer. De gehele geschiedenis kan niet in afgelegde mijlen, in gehouden vergaderingen, geïmponeerde overheidspersonen of in ingewijde gebouwen alleen worden weergegeven. Wij moeten ook het oog richten op de toegenomen geestelijke instelling door de gehele Kerk heen in de gehele wereld, als een gevolg van zijn persoonlijke toewijding aan de dienst van de Meester.

De volledige geschiedenis moet ook de diepe liefde bevatten, die hij heeft voor de mensheid, voor zijn gezin, voor de leden der Kerk, voor God's kinderen overal. Zij spreekt uit zijn warme handdruk, zijn vriendelijke glimlach, zijn doordringende oogopslag. Een ontmoeting met de President is een onvergetelijke ervaring.

Jack Dempsey, voormalig zwaar gewicht wereldkampioen boksen, gaf aan de algemeen heersende gevoelens uiting toen hij na een kort bezoek aan de President verklaarde: „Dit is een van mijn grootste ondervindingen van mijn leven geweest”. Nimmer is zijn glimlach warmer en zijn oog stralender dan wanneer hij een ogenblik tijd heeft een lid van de Kerk of een klein kind te begroeten. Uiteraard is het voor hem niet mogelijk hun allen de hand te drukken. Niettemin doet het hem leed, wanneer hij iemand moet laten gaan. In Zuid-Afrika haastte hij zich om een vliegtuig te halen en zag, dat langs de weg er heen Heiligen stonden die hem de hand wensten te drukken. Maar het vliegtuig stond op het punt van vertrekken. Toen hij hen voorbij was gegaan en zich had omgedraaid om hen toe te wuiven, had hij zo met hen te doen, dat hij tot Zr. McKay zeide: „Zo kan ik niet weg gaan en hen zo achter laten”. Het vliegtuig vertrok dus zonder hem en hij bleef om zijn mensen gedag te zeggen.

In Salt Lake City viel een Zondagsschoolklas het voorrecht ten deel van een ontmoeting met de President. Ongelukkigerwijs werd hij naar het hospitaal geroepen waar zijn broeder, Thomas E., ernstig ziek lag. De kinderen waren natuurlijk zeer teleurgesteld. Een lid van de Raad der Twaalven begroette de klas en sprak tot de leden er van.

Menig bedrijvig man zou de zaak als afgedaan beschouwen, maar de volgende zondag reed hij 12 km naar een klein kerkgebouw ten zuiden van de stad. Bij het binnen komen informeerde hij waar de gezochte klas was. U kunt zich de vreugde voorstellen die in die kleine klas ontstond, toen de deur open ging en de President van de Kerk binnen kwam. Nadat hij had verteld waarom hij niet in zijn kantoor was, toen zij daar aankwamen, schudde hij de hand van de lerares en de handen van de kinderen en liet een zegen voor hen achter. „Ik wil, dat jullie kinderen weten, dat de President van de Kerk zich aan zijn afspraken houdt, indien het maar enigszins mogelijk is.

Kleine daden en grote gebeurtenissen vormen tezamen het leven van de Profeet van God. Op zijn vijf en tachtigste verjaardag zullen de leden van de Kerk in de gehele wereld in gedachten bij hem zijn en zij zullen bidden dat God hem nog vele nuttige en productieve jaren moge schenken.

Nog iets over de BRITSE TEMPEL

Gebrek aan ruimte belette het opnemen in het septembernummer van de ondervolgende interessante bijzonderheden betreffende de onlangs door President David O. McKay ingewijde Tempel te Newchapel, Engeland.

Het nu volgende is ontleend aan de „Millennial Star” van september 1958 welk nummer bijna geheel aan de Britse Tempel is gewijd, en aan de „Instructor” van september 1958.

Het stuk land, een baronie uit de veertiende eeuw, werd in 1953 van de familie Pears gekocht. Het bevindt zich 40 km ten zuiden van Londen.

President David O. McKay steekt de eerste spade in de grond op 27 augustus 1955. Het Tabernakelkoor is hierbij aanwezig.

Apostel Richard L. Evans legt de hoeksteen op 11 mei 1957.

Het gebouw wordt voor het publiek ter bezichtiging opengesteld van 15—30 augustus 1958.

De inwijdingsdiensten, geleid door President David O. McKay, hebben plaats van 7—9 september d.a.v.

Bouwkosten: ongeveer \$ 1.500.000.

Oppervlakte van de Tempelgrond: 13 ha.

Tempelpresident: President Selvoy J. Boyer, voormalig president van de Britse zending.

Het ontwerpen van een Tempel voor leden die verschillende talen spreken, is een ingewikkeld probleem. Met de moderne technische hulpmiddelen als de film en de bandrecorder, kan een Tempel met twee verordeningenkamers met veel minder werkers worden bediend dan het gewone vijfkamer type. In de twee-kamer tempels kunnen dagelijks drie tempelgangen worden gemaakt, elk in een verschillende taal, zonder toename van werkers. Er zijn 58 afgewerkte en vijf onafgewerkte kamers: een wasserij, elektrische-motoren- en verwar-

mingsketelhuizen, een complete eetkamer, een keuken en, natuurlijk de verordeningskamers.

De Tempel is 84 voet breed, 159 voet lang en 56 voet hoog. De toren staat 157 voet boven de grond en de metalen spits zelf 83 voet boven de stenen torenbasis.¹⁾

Behalve de Tempel staat nog een gebouw op de tempelgrond, dat als woning van de tempelpresident dienst doet en waarin tevens het informatiebureau is gevestigd. Een afbeelding van dit gebouw met voorgrond, zoals deze was, alvorens met de bouw van de Tempel werd begonnen, gaat hierbij.

¹⁾ 1 Eng. voet = \pm 30 cm.

Is Jezus Christus *waarlijk* Gods Zoon?

En de hoofdman over honderd, en die met hem Jezus bewaarden, ziende de aardbeving en de dingen die geschied waren, werden zeer bevreesd, zeggende: Waarlijk, deze was Gods Zoon. (Matth. 27 : 54).

De vraag: „Was Jezus Christus waarlijk Gods Zoon?” wordt door de Christenwereld op verschillende wijzen beantwoord. Veelal in ontkenkende zin. En indien bevestigend, dan volgt gewoonlijk een uiteenzetting hoe deze verwantschap moet worden verstaan, welke uiteenzetting dan even onbegrijpelijk is als het Godsbegrip, dat onze Christenvrienden huldigen.

Voor een Heilige der Laatste Dagen, die het Evangelie leeft, is het antwoord op deze vraag een duidelijk, onomwonden en zonder „dat wil zeggen”: „Ja, Jezus Christus was en is de Zoon van de levende God”. Dat is zijn getuigenis, ontvangen gelijk Petrus dit eertijds ontving. (Zie Matth. 16 : 16; zie ook 1 Cor. 12 : 3).

Ik ben zo vrij de nadruk te leggen op het woord *levende*. Een God, die niet leeft, nooit geleefd heeft en ook nimmer zal leven, kan geen zoon hebben. Dat is duidelijk en niet voor discussie vatbaar. Een God, die zonder lichaam, lichaamsdelen en zonder gemoedsaandoeningen is, is een dode God, neen een onbestaanbare God. Iets dat onbestaanbaar is, onschepbaar en dus niet geschapen, kan on-

mogelijk creatieve vermogens hebben. Uit niets kan nimmer iets voortkomen.

„Maar Jezus is niet de Zoon van God”, zo zei mij eens een Christenvriend. „Hij was de zoon van Jozef en Maria, een mens zoals wij, met dat verschil dat hij ver, zeer ver boven alle mensen van alle tijden uitstak. Hij was een groot leraar, maar meer ook niet”! „Goede vriend, geloof jij, dat Jezus in de hof van Gethsémané geleden heeft, zoals geen gewoon sterveling lijden kan, en daar, in die hof, de zonden der wereld op zich heeft genomen en dat Hij geen leugenaar was, toen Hij zeide: . . . „Opdat gij moogt weten, dat de Zoon des menschen macht heeft om de zonden op de aarde te vergeven”. . . welke woorden wij in Marcus 2 : 10 kunnen lezen”?

„Ja, dat geloof ik wel”.

„Dat geloof je, en je gelooft ook, dat Jezus Christus een mens was, geboren uit een sterfelijke vader en een sterfelijke moeder, een onvolmaakt wezen dus. Maar hoe is het dan mogelijk, dat zo iemand de zonden van zijn medemensen op zich kan nemen, die zelf onvolmaakt en dus — hoe groot hij ook

moge zijn — zelf in zekere mate zondig is! Kan zulk een ook zichzelf vergeven?”

„Nee, dat kan hij niet, hij moet zich bekeren en dan zal God hem vergeven”. „Dus toch een God, aan Wie het is voorbehouden te vergeven?”

„Ja, dat zal wel zo zijn”!

„Ben je het dan met mij eens, dat iemand, die de macht heeft de zonden der wereld op zich te nemen, zelf zondeloos, d.w.z. een God moet zijn, precies zoals de Schriften Jezus Christus beschrijven?”

„Ik weet het niet, ik zie het in-konsekvente van mijn gedachten-gang wel in, maar dat Jezus Gods

Zoon, dus zelf God zou zijn, dat kan ik niet geloven”.

„Indien je dat niet kunt geloven, kun je de Bijbel evenmin geloven, noch het Oude, noch het Nieuwe Testament. Dan is dat Boek voor jou en alle anderen, die Jezus Christus niet als God erkennen, vol oosterse fantasie als de sprookjes uit de Duizend en één nacht. Sprookjes, die een avond van verpozing verschaffen en daarna worden vergeten, terwijl de Bijbel zijn invloed over eeuwen uitstrekt en de levensweg van millioenen mensen heeft verlicht en nog steeds verlicht”.

„We zullen het nooit weten”, zuchtte onze vriend en ging heen.

A. D. J.

*Het gras verdort, de bloem valt af, maar het woord
onzes Gods bestaat in eeuwigheid.*

*O Sion! gij verkondigster van goede boodschap,
klim op eenen hoogen berg, o Jeruzalem! gij ver-
kondigster van goede boodschap, hef uwe stem op
met macht; hef ze op, vrees niet, zeg tot de steden
van Juda: Zie, hier is uw God.*

EEN WONDERBAAR WERK EN EEN WONDER

(vervolg van septembernummer)

Wij zien dus, dat zij „priesters zijn van de Allerhoogste, volgens de orde van Melchizedek,” en wij hebben er op gewezen hoe dit priesterschap verkregen kan worden door alle getrouwe mannelijke lidmaten der Kerk over twaalf jaar. Daar alleen mannen het priesterschap kunnen dragen zal deze openbaring ons helpen om te begrijpen waarom man en vrouw „één vlees” (Zie Gen. 2 : 24) zullen zijn, namelijk opdat zij te zamen de voordelen van het priesterschap kunnen ontvangen. Dit had ook Paulus in gedachten:

„Nochtans is noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder de man, in de Here.” (I Kor. 11 : 11.)

Petrus moet hetzelfde gedacht hebben:

„Gij mannen! insgelijks, woont bij haar met verstand, aan het vrouwelijke vat, als het zwakste, eer gevende, als die ook *medeërfgenenamen* der genade des levens met haar zijt; opdat uw gebeden niet verhinderd worden.” (I Petrus 3 : 7.)

Aldus is het duidelijk, dat man en vrouw „medeërfgenenamen” zijn van de zegeningen, die de Here voor de mens bereid heeft.

Een ander vertroostend feit is de kennis, dat wij op deze aarde zullen wonen. Toen Jezus Zijn discipelen onderrichtte hoe zij dienden te bidden, leerde Hij hun dat zij eerst hun Hemelse Vader de verschuldigde eerbied moesten bewijzen, en dan zeggen: „Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde.” (Matth. 6 : 10.) Ofschoon deze woorden in de loop der eeuwen door de meeste Christenen in hun gebeden zijn geuit, vragen wij ons af of er veel zijn geweest, die waarlijk geloofd hebben dat deze bede ooit ten volle vervuld zou worden. Maar wij hebben zojuist verwezen naar de woorden van de apostel Paulus, waarin hij een beschrijving gegeven heeft van het werk en de zending van de Heiland gedurende het Millennium, in welk tijdvak „Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben,” als een voorbereiding voor het ogenblik, waarop Hij het Koninkrijk aan de Vader zal overdragen. Het gebed zal verhoord worden:

„Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en de Vader zal overgegeven hebben; wanneer Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht;

Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben.

De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood.” (I Kor. 15 : 24-26.)

Ook de profeet Jesaja zag de aarde en de inwoners er van in dit tijdvak, en hij heeft er de volgende beschrijving van gegeven:

„Want ziet, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en de vorige dingen zullen niet meer gedacht worden, en zullen in het hart niet opkomen.

Maar weest gijlieden vrolijk, en verheugt u tot in der eeuwigheid in hetgeen Ik schep; want ziet, Ik schep Jeruzalem een verheuging, en haar volk een vrolijkheid. En Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem, en vrolijk zijn over Mijn volk; en in haar zal niet meer gehoord worden de stem der wening, noch de stem des geschreeuws.

Van daar zal niet meer wezen een zuigeling van weinige dagen, noch een oud man, die zijn dagen niet zal vervullen; want een jongeling zal sterven, honderd jaren oud zijnde, maar een zondaar, honderd jaren oud zijnde, zal vervloekt worden.

En zij zullen huizen bouwen en bewonen, en zij zullen wijngaarden planten, en derzelver vrucht eten.

Zij zullen niet bouwen, dat het een ander bewone; zij zullen niet planten, dat het een ander ete; want de dagen Mijns volks zullen zijn als de dagen eens booms, en Mijn uitverkorenen zullen het werk hunner handen verslijten.

Zij zullen niet tevergeefs arbeiden, noch baren ter versterking; *want zij zijn het zaad der gezegenden des Heren, en hun nakomelingen met hen.*

En het zal geschieden, eer zij roepen, zo zal Ik antwoorden; terwijl zij nog spreken, zo zal Ik horen.

De wolf en het lam zullen te zamen weiden, en de leeuw zal stro eten als een rund, en stof zal de spijs der slang zijn; zij zullen geen kwaad doen noch verderven op Mijn ganse heilige berg, zegt de Here.” (Jes. 65 : 17-25; zie ook Jes. 11 : 6-9.)

Zou het mogelijk zijn om nog duidelijker te schrijven over de toestanden wanneer de aarde vernieuwd zal worden en de wolf en het lam te zamen zullen weiden? Let er op hoe duidelijk Jesaja het feit weergeeft, dat „zij zullen huizen bouwen en bewonen, en zij zullen wijngaarden planten, en derzelver vrucht eten.” Wie zullen dit alles doen? Gezinnen, net zoals ze dat nu doen! Jesaja voegde er aan toe: „Want zij zijn het zaad der gezegenden des Heren, en hun nakomelingen met hen.” (Jes. 65 : 23.)

De Here heeft deze toestand verder beschreven in een openbaring aan de profeet Joseph Smith:

„En te dien dage zal de vijandschap van de mens, en de vijandschap der dieren, ja, de vijandschap van alle vlees voor Mijn aangezicht ophouden.

En te dien dage zal al hetgeen, waarom iemand ook zal bidden, hem worden gegeven.

En te dien dage zal Satan geen macht hebben om enig mens te verleiden.

En er zal geen smart zijn, omdat er geen dood is.

Te dien dage zal een kind niet sterven, voordat het oud is; en zijn levensduur zal als de ouderdom van een boom zijn;

En wanneer het sterft, zal het niet slapen — dat wil zeggen in de aarde — maar in een oogwenk worden veranderd, en worden opgenomen, en zijn rust zal heerlijk zijn.” (L. & V. 101 : 26-31.)

Wij lezen hieruit, dat er dan geen dood meer zal zijn, en „te dien dage zal een kind niet sterven, voordat het oud is,” en dan zal de persoon niet in de aarde slapen, „maar in een oogwenk worden veranderd.” Verder openbaarde de Here het volgende aan de profeet Joseph Smith:

„En te dien dage, wanneer Ik in Mijn heerlijkheid zal komen, zal de gelijkenis worden vervuld, die Ik van de tien maagden heb gegeven.

Want zij, die verstandig zijn, en de waarheid hebben ontvangen, en de Heilige Geest tot gids hebben genomen en niet zijn misleid — voorwaar zeg Ik u: Zij zullen niet worden nedergehouden en in het vuur geworpen, maar de dag doorstaan.

En de aarde zal hun tot een erfenis worden gegeven; en zij zullen zich vermenigvuldigen en sterk worden, en hun kinderen zullen zonder zonde opgroeien tot zaligheid.

Want de Here zal in hun midden zijn, en Zijn heerlijkheid zal op hen zijn, en Hij zal hun Koning en Wetgever zijn." (L. & V. 45:56-59.)

In deze belofte is niets, wat moeilijk te begrijpen of mythisch is. Want wij zullen op deze aarde wonen en ons vermenigvuldigen, en onze kinderen „zullen zonder zonde opgroeien tot zaligheid."

Daniël zag de komst van dit koninkrijk Gods in de laatste dagen:

„Verder zag ik in de nachtgezichten, en ziet, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens menschen zoon, en Hij kwam tot de Oude van dagen, en zij deden Hem voor Deze naderen;

En Hem werd gegeven heerschappij, en eer, en het Koninkrijk: dat Hem alle volken, natiën en tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden." (Daniël 7:13-14.)

„Maar de heiligen der hoge plaatsen*) zullen dat Koninkrijk ontvangen, en zij zullen het Rijk bezitten tot in der eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden.....

Totdat de Oude van dagen kwam, en het gericht gegeven werd aan de heiligen der hoge plaatsen*), en dat de bestemde tijd kwam, dat de heiligen het Rijk bezaten.....

Maar het Rijk, en de heerschappij, en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel, zal gegeven worden aan den volke der heiligen der hoge plaatsen*), welks Rijk een eeuwig Rijk zal zijn; en alle heerschappijen zullen Hem eren en gehoorzamen." (Daniël 7:18, 22, 27.)

Wanneer deze beloften vervuld worden, zal het een grote dag in de geschiedenis van deze wereld zijn — het gebed, dat Jezus Zijn discipelen heeft onderwezen, zal in vervulling zijn gegaan:

„Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, also ook op de aarde." (Matth. 6:10.)

Werk dat gedurende het Millennium verricht zal worden

Er is reeds gesproken over de aard van het werk, dat verricht zal worden door de leden van de Kerk, die op aarde leven, te zamen met de verrezen heiligen, omdat er dan onderling contact tussen hen zal bestaan in deze duizend jaren van het persoonlijke bestuur van de Heiland der wereld over Zijn volk. In het kort werd daarnaar verwezen, toen wij spraken over de sleutelen, die door Elia naar de aarde werden gebracht om het mogelijk te maken dat de levenden op plaatsvervangende wijze in de tempelen des Heren het werk konden

*) of „des Allerhoogsten," zoals sommige Bijbels zeggen.

doen voor de doden, zoals de doop, handoplegging voor de gave des Heiligen Geestes, ordening tot het priesterschap, begiftigingen en het verzegelen van ouders aan elkaar voor tijd en alle eeuwigheid, en het verzegelen van hun kinderen aan hen.

President Brigham Young heeft de volgende beschrijving gegeven van het werk, dat gedurende het Millennium verricht moet worden:

„In het Millennium, wanneer het Koninkrijk Gods in macht, heerlijkheid en volmaking op aarde gevestigd is, en het bewind van goddeloosheid, dat zo lang geheerst heeft, onderworpen is, en wanneer de Heiligen Gods het voorrecht zullen genieten om hun tempelen te bouwen en te betreden, zullen zij als het ware pilaren in Gods tempelen worden en voor hun doden werken. Dan zullen wij onze vrienden zien komen, en mogelijk sommigen, met wie wij hier hebben omgegaan. Indien wij vragen wie aan het hoofd van de opstanding zal staan in deze laatste bedeling, dan is het antwoord: Joseph Smith Jr., de profeet van God. Hij is de man, die opgewekt zal worden en de sleutelen van de opstanding zal ontvangen, en hij zal deze bevoegdheid op anderen verzegelen, en zij zullen hun vrienden opzoeken en hen doen verrijzen, wanneer het werk voor hen verricht is, en hen herwaarts brengen. Wij zullen openbaringen ontvangen, die ons vertellen wie onze voorouders zijn tot op vader Adam en moeder Eva, en wij zullen tempelen Gods betreden en voor hen het werk doen. Dan zal het ene geslacht aan het andere worden verzegeld, totdat de keten tot op Adam in volmaakte orde is, zodat er een volmaakte keten van priesterschap vanaf Adam tot aan het einde bestaat.

Dit zal gedurende het Millennium de taak van de Heiligen der Laatste Dagen zijn.” (Uit „Discourses of Brigham Young,” blz. 116.)

Het evangelie gedurende het Millennium gepredikt

Het Millennium zal tevens de belangrijkste periode zijn voor de prediking van het evangelie, die de wereld ooit gekend heeft. Lees deze woorden van Jezus Christus aan Zijn dienstknecht Joseph Smith, gesproken in februari 1831:

„Verder zeg Ik: Luistert, gij ouderlingen Mijner kerk, die Ik heb aangesteld. Gij wordt niet uitgezonden om te worden onderwezen, maar om de mensenkinderen datgene te onderwijzen, wat Ik door de macht van Mijn Geest in uw handen heb gelegd;

En gij moet van omhoog worden onderwezen. Heiligt u, en gij zult met macht worden begiftigd, opdat gij moogt onderrichten, zoals Ik heb gesproken.

Geef gehoor, want ziet, de grote dag des Heren is nabij.

Want de dag komt, dat de Here Zijn stem uit de hemel zal doen horen; de hemelen zullen schudden en de aarde zal beven, en de bazuin van God zal schallen, zowel lang als luid, en de slapende natiën toeroepen: Gij heiligen, staat op en leeft; gij zondaren, blijft en slaapt, totdat Ik wederom zal roepen. Omgordt daarom uw lendenen, opdat gij niet onder de goddelozen wordt gevonden.

Verheft uw stem en weerhoudt uw woorden niet. Roept de natiën toe zich te bekeren, zowel oud als jong, dienstknecht als vrije, en zegt: *Bereidt u voor op de grote dag des Heren;*

Want indien ik, die een mens ben, mijn stem verhef en u toeroep u te bekeren, en gij haat mij, wat zult gij dan zeggen, wanneer de dag komt, dat de donderslagen hun stem van de einden der aarde zullen doen horen, en tot de oren

van alle levenden zullen roepen: Bekeert u, en bereidt u voor op de grote dag des Heren?

Ja, en verder, wanneer de bliksemschichten van het oosten naar het westen flitsen, en hun stem doen horen aan alle levenden, en de oren van allen, die horen, doen tuiten, en deze woorden spreken: Bekeert u, want de grote dag des Heren is gekomen?

En verder, de Here zal Zijn stem uit de hemel verheffen en zeggen: Luistert, o gij natiën der aarde, en hoort de woorden van die God, Die u heeft gemaakt. O, gij natiën der aarde, hoe menigmaal heb Ik u willen bijeenvergaderen, zoals een hen haar kiekens onder haar vleugels bijeenvergadert, maar gij hebt niet gewild!

Hoe dikwijls heb Ik u toegeroepen bij monde van Mijn dienstknechten, en door de bediening van engelen, en door Mijn eigen stem, en door de stem van donderslagen, van bliksemschichten, van stormwinden, van aardbevingen, van grote hagelbuien, van hongersnoden en pestilentïen van elke soort, en door het machtige geluid van een bazuin, en door de stem des oordeels, en te allen tijde door de stem van barmhartigheid, en door de stem van heerlijkheid en eer en de rijkdommen des eeuwigen levens, en Ik wilde u zalig maken met een eeuwigdurende zaligheid, maar gij hebt niet gewild!

Ziet, de dag is gekomen, dat de beker van de toorn Mijner verontwaardiging vol is.

Ziet, voorwaar zeg Ik u, dat dit de woorden zijn van de Here, uw God.

Werkt daarom, werkt voor de laatste maal in Mijn wijngaard; vermaant voor de laatste maal de inwoners der aarde.

Want in de door Mij bestemde tijd zal Ik ten oordeel op de aarde komen, en Mijn volk zal worden verlost, en met Mij op aarde regeren.

Want het grote Millennium, waarvan Ik bij monde van Mijn dienstknechten heb gesproken, zal komen.

Want Satan zal worden gebonden, en wanneer hij wederom wordt losgelaten, zal hij slechts voor een korte tijd regeren, en dan kom het einde der aarde.

En hij, die rechtvaardig leeft, zal in een oogwenk worden veranderd, en de aarde zal vergaan als door vuur.

En de goddelozen zullen heengaan in een onuitblusbaar vuur, en niemand op aarde weet hun einde, noch zal iemand het ooit weten, totdat zij voor Mij ten oordeel komen.

Luistert naar deze woorden. Ziet, Ik ben Jezus Christus, de Zaligmaker der wereld. Bewaart deze dingen als een schat in uw hart, en laat de plechtige ernst der eeuwigheid immer in uw gedachten zijn.

Weest ernstig. Onderhoudt al Mijn geboden. Zo zij het. Amen." (L. & V. 43 : 15-35.)

Wanneer wij denken aan de beloofde vestiging van het Koninkrijk Gods op deze aarde, waarover wij gesproken hebben, hecht dit ook een definitieve waarde aan de belofte van onze Here, gegeven in Zijn bergrede: „Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beërven.” (Matth. 5 : 5.) Wij moeten niet veronderstellen dat de dood de zachtmoedigen van deze belofte kan beroven, want die zal voor eeuwig voor hen van kracht zijn.

Mens en aarde na het Millennium

Laten wij nu in het kort de toestand van de aarde na het duizend-

jarige bestuur van Christus beschouwen. De Here heeft het volgende aan de profeet Joseph Smith geopenbaard:

„De plaats waar God woont is een grote Urim en Thummim.

Deze aarde in haar geheiligde en onsterfelijke staat zal gelijk kristal worden gemaakt, en zal een Urim en Thummim zijn voor hen, die er op wonen, waardoor alle dingen, die tot een minder koninkrijk behoren, of alle koninkrijken van een lagere orde, duidelijk zullen zijn voor hen, die er op wonen; en deze aarde zal van Christus zijn.” (L. & V. 130 : 8-9.)

Ook Johannes de Openbaarder heeft van deze tijd gesproken:

„En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer.

En ik, Johannes, zag de heilige stad, *het nieuwe Jeruzalem*, nederdalende van God uit de hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is.

En ik hoorde een grote stem uit de hemel, zeggende: Zie, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn.

En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan.

En Die op de troon zat, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw.

En Hij sprak tot mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. Ik zal de dorstigen geven uit de fontein van het water des levens voor niet.

Die overwint, zal alles beërven; en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn.....

En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg, en hij toonde mij de grote stad, *het heilige Jeruzalem*, nederdalende uit de hemel van God;

En zij had de heerlijkheid Gods, en haar licht was de allerkostelijkste steen gelijk, namelijk als de steen Jaspis, blinkende gelijk kristal.” (Openb. 21 : 1-7, 10-11.)

Let er in het tweede vers op, dat Johannes „de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit de hemel” zag. En in vers tien zag hij „de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit de hemel van God.” Het eerste „nieuwe Jeruzalem” is het Jeruzalem, dat in Amerika gebouwd zal worden als een onderdeel van de vergadering van het Israël der laatste dagen, en „de grote stad, het heilige Jeruzalem” is het Jeruzalem, waar Jezus van hield.

In Amerika werd de profeet Ether het verschil geopenbaard tussen deze twee Jeruzalems, zoals wij in het Boek van Mormon vermeld vinden:

„En nu ga ik, Moroni, mijn kroniek beëindigen van de ondergang van het volk, waarvan ik heb geschreven.

Want ziet, zij verwierpen alle woorden van Ether; want hij vertelde hun waarlijk van alle dingen sedert het begin van het mensdom, en dat, nadat de wateren van dit land waren weggevoerd, het een land werd, boven alle andere landen te verkiezen, een uitverkoren land des Heren; daarom wilde de Here, dat alle mensen, die er in wonen, Hem zouden dienen;

En dat het de plaats van het Nieuw Jeruzalem was, dat uit de hemel zou nederkomen, en het heiligdom des Heren.

Ziet, Ether zag de dagen van Christus, en hij sprak aangaande een *Nieuw Jeruzalem in dit land.*

En hij sprak eveneens aangaande het huis Israëls, en het Jeruzalem, van waar Lehi zou komen — nadat het zou zijn verwoest, zou het wederom worden opgebouwd, een heilige stad voor de Here; daarom kon het niet een nieuw Jeruzalem zijn, omdat het in dagen van ouds had bestaan; maar het zou wederom worden opgebouwd, en een heilige stad des Heren worden; en het zou worden gebouwd voor het huis Israëls.

En dat er voor het overblijfsel van het nageslacht van Jozef een Nieuw Jeruzalem in dit land zou worden gebouwd, voor welke dingen er een zinnebeeld is geweest. Want zoals Jozef zijn vader naar het land Egypte bracht, en deze daar stierf, zo heeft ook de Here een overblijfsel van het nageslacht van Jozef uit het land van Jeruzalem gebracht, zodat Hij barmhartig zou kunnen zijn jegens het nageslacht van Jozef, opdat zij niet zouden omkomen, evenals Hij barmhartig was jegens de vader van Jozef, opdat hij niet zou omkomen.

Daarom zal het overblijfsel van het huis van Jozef in dit land worden gevestigd; en het zal een land hunner erfenis zijn; en zij zullen de Here een heilige stad bouwen, zoals het Jeruzalem van ouds; en zij zullen niet meer worden beschaamd, totdat het einde komt, wanneer de aarde zal vergaan.

En er zullen een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn; en deze zullen gelijk de oude zijn, behalve, dat de oude zijn vergaan, en alle dingen nieuw zijn geworden.

En dan komt het Nieuw Jeruzalem; en gezegend zijn zij, die daarin wonen, want zij zijn het, wier klederen wit zijn door het bloed van het Lam; en zij zijn het, die onder het overblijfsel van het nageslacht van Jozef worden geteld, die van het huis Israëls waren.

En dan komt ook het oude Jeruzalem; en gezegend zijn de inwoners er van, want zij zijn gewassen in het bloed van het Lam; en zij zijn het, die werden verspreid, en uit de vier delen der aarde en uit de noordelijke landen werden bijeenvergaderd, en zij zijn deelgenoten van de vervulling van het verbond, dat God met hun vader Abraham heeft gemaakt.

En wanneer deze dingen komen, wordt de schrift vervuld, die zegt, dat er zijn, die de eersten waren en de laatsten zullen zijn; en dat er zijn, die de laatsten waren en de eersten zullen zijn." (Ether 13 : 1-12.)

Ook moeten wij naar het volgende verwijzen:

„En ik zag geen tempel in haar; want de Here, de almachtige God, is haar Tempel, en het Lam.

En de stad behoeft de zon en de maan niet, dat zij in haar zouden schijnen; want de heerlijkheid Gods heeft haar verlicht, en het Lam is haar Kaars." (Openb. 21 : 22-23.)

Er zijn mensen, die niet begrijpen waarom er geen tempel zou zijn in dit „heilige Jeruzalem." Het feit is, dat aan het einde van de duizend jaren al het tempelwerk verricht zal zijn, en daarom zal er niet langer behoefte zijn aan een tempel, evenals wij uit vers 23 leren, dat wij niet langer behoefte zullen hebben aan de maan bij nacht of aan de zon overdag, „want de heerlijkheid Gods heeft haar verlicht, en het Lam is haar Kaars." (Zie Openb. 22 : 23.)

De celestiale en eeuwige woning van de mens

Aldus zal de aarde in haar celestiaal-gemaakte vorm de woonplaats worden voor hen, die een celestiale heerlijkheid waardig zijn, wier namen geschreven zijn in het boek des levens des Lams:

„En in haar zal niet inkomen iets, dat ontreinigt, en gruwelijkheid doet, en leugen spreekt; maar die geschreven zijn in het boek des levens des Lams.” (Openb. 21 : 27.)

De Here gaf door middel van openbaring deze aanvullende kennis aan de profet Joseph Smith:

„Niettemin zal hij, die in geloof volhardt, en Mijn wil doet, overwinnen en een erfenis op aarde ontvangen, wanneer de dag der verheerlijking zal komen; Wanneer de aarde zal worden veranderd, en wel volgens het voorbeeld, dat Mijn apostelen op de berg werd getoond, waarvan gij het volledige verslag nog niet hebt ontvangen.” (L. & V. 63 : 20-21.)

„En verder, voorwaar zeg Ik u: De aarde komt de wet van een celestiaal koninkrijk na, want ze beantwoordt ten volle aan het doel van haar schepping, en overtreedt de wet niet —

Daarom zal ze worden geheiligd; ja, niettegenstaande ze zal sterven, zal ze weder levend worden gemaakt, en zal ze zich onderwerpen aan de macht, waardoor ze levend wordt gemaakt, en *de rechtvaardigen zullen haar beërven.*” (L. & V. 88 : 25-26.)

„Maar gezegend zijn de armen, die rein van harte zijn, wier hart gebroken en wier geest verslagen is, want zij zullen het koninkrijk Gods in macht en grote heerlijkheid te hunner bevrijding zien komen; want de vettigheid der aarde zal hunner zijn.

Want ziet, de Here zal komen, en Zijn vergelding zal met Hem zijn, en Hij zal een ieder belonen, en de armen zullen zich verheugen;

En hun geslachten zullen voor eeuwig de aarde van geslacht op geslacht beërven.....” (L. & V. 56 : 18-20.)

Daarom kunnen wij met onze vrienden en onze gezinnen in onze verrezen lichamen voor eeuwig deze aarde door onze getrouwheid beërven „van geslacht op geslacht.”

Ook Johannes de Openbaarder zag dit heerlijke gebeuren in een visioen:

„En ik hoorde een grote stem uit de hemel, zeggende: Zie, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn.

En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan.....

Die overwint, zal alles beërven; en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn.” (Openb. 21 : 3-4, 7.)

Wij zullen opmerken, dat deze bespreking alleen tracht aan te geven wat er zal geschieden met hen, die alle dingen overwinnen en zich aldus waardig betonen voor een celestiale heerlijkheid, de heerlijkheid die bij de zon wordt vergeleken, omdat de Here aangegeven heeft,

dat zij deze aarde voor eeuwig zullen beërven „van geslacht op geslacht.”

Van hen, die niet waardig bevonden worden voor celestiale heerlijkheid, heeft de Here in een openbaring aan de profeet Joseph Smith gezegd:

„En zij, die niet worden geheiligd door de wet, die Ik u heb gegeven, namelijk de wet van Christus, moeten een ander koninkrijk beërven, namelijk een terrestriaal koninkrijk, of een telestiaal koninkrijk.

Want hij, die niet in staat is de wet van een celestiaal koninkrijk na te komen, kan geen celestiale heerlijkheid verdragen.

En hij, die de wet van een terrestriaal koninkrijk niet kan nakomen, kan geen terrestriale heerlijkheid verdragen.

En hij, die de wet van een telestiaal koninkrijk niet kan nakomen, kan geen telestiale heerlijkheid verdragen; daarom is hij niet geschikt voor een koninkrijk van heerlijkheid. Daarom moet hij zich aan een koninkrijk onderwerpen, dat geen rijk van heerlijkheid is.” (L. & V. 88 : 21-24.)

En van de zonen des verderfs heeft de Here gezegd:

„.....zij moeten heengaan in eeuwigdurende straf, die eindeloze straf is, hetwelk eeuwige straf is, om met de duivel en zijn engelen in eeuwigheid te regeren, waar hun worm niet sterft, en het vuur niet wordt uitgeblust hetgeen hun kwelling is —

En niemand weet het einde, noch de plaats er van, noch hun kwelling;

Evenmin werd het geopenbaard, noch is het geopenbaard, noch zal het worden geopenbaard aan de mens, behalve aan hen, die er deelgenoten van zullen worden gemaakt.” (L. & V. 76 : 44-46.)

Het evangelie van de Here Jezus Christus is de mens gegeven om zich gereed te maken voor de celestiale heerlijkheid. De Here heeft het volgende gezegd van hen, die niet gewillig zijn om het evangelie aan te nemen, wanneer hun dit wordt aangeboden:

„En zij, die overblijven, zullen eveneens levend worden gemaakt, doch zullen weer naar hun eigen plaats terugkeren om datgene te bezitten, wat zij gewillig zijn te ontvangen, omdat zij zich niet wilden verheugen in hetgeen zij hadden kunnen ontvangen.

Want wat baat het een mens, indien hem een gift wordt geschonken, en hij ontvangt de gift niet? Ziet, hij verheugt zich niet in hetgeen hem wordt gegeven, evenmin verheugt hij zich in hem, die de gever der gift is.” (L. & V. 88 : 32-33.)

(Wordt vervolgd)

De beste hulp die wij een gekweld mens kunnen geven is niet door de last van hem af te nemen, maar zijn energie aan te wakkeren, zodat hij in staat is de last te dragen.

Phillips Brooks

Indien gij uzelf toestaat tevreden te zijn met wat ge nu bereikt hebt, hoe eerbiedwaardig dat ook moge zijn, zal uw geestelijke bagage er spoedig armelijk uit zien.

F. W. Tilton

Wederom een van de Algemene Autoriteiten naar de andere zijde geroepen

Clifford E. Young

Een dezer dagen bereikte ons het bericht van het overlijden in augustus jl. van Elder Clifford E. Young, Assistent van de Raad der Twaalven.

Ofschoon zijn gezondheid vóór zijn verscheiden reeds veel te wensen overliet, deed hij tot het laatst toe zijn werk. De dag daarvoor zegende hij nog enige zendingen, alvorens zij de reis naar hun zendingsveld begonnen.

De sprekers gedurende de rouwdienst waren President David O. McKay, President J. Reuben Clark Jr., Elder Marion Romney en Delbert Chipman, de boezemvriend van de overledene.

„Elder Young was met liefde, geloof, toewijding, liefdadigheid en vriendelijkheid in alle toestanden van zijn leven vervuld”, zeide President McKay. „Deze deugden heeft Elder Young met zich ge-

nomen en de Heiland heeft hem verwelkomd en hem ongetwijfeld met deze woorden begroet: „Wel gedaan gij goede en getrouwe dienstknecht. . .”

„Elder Young is niet dood maar leeft voort in de herinnering van zijn kinderen, vrienden en verwanten door de daden van liefde en dienstbetoon die hij aan duizenden mensen heeft bewezen”, vervolgde President McKay.

„Een man, in wie geen bedrog is”, was de lofspraak van President Clark.

„Dit leven wijst de weg naar verheffing en het célestiale koninkrijk door het doen van de eenvoudige dingen des levens zoals Elder Young heeft gedaan. Het is niet nodig om de lof van de wereld te oogsten, doch te leven zoals de Heiland deed. Hij had een grote en sterke getuigenis”.

„Nooit sprak hij kleinerend over

andere mensen”, aldus Apostel Romney, „Ik heb nooit een man gezien, die zoveel liefde had en zo stipt het tweede gebod naleefde: „Gij zult uw naaste liefhebben als u zelf”.

„Zijn grootste doel en verlangen was deze of gene goed te doen. „Het woord „goed” scheen wel in zijn ziel te zijn gegrift”, zeide Elder Chipman, die 45 jaar zijn naaste buur en vriend was.

Elder Clifford E. Young werd als Assistent van de Raad der Twaalven op de Algemene Conferentie in april 1941 aangesteld, negen maanden voor hij in 1942 van zijn functie als Stake President werd ontheven.

Hij werd 7 december 1883 te Salt Lake City geboren. Na zijn studie aan de universiteit van Utah te hebben voleindigd, ging hij in 1905 naar Engeland en Duitsland om in die landen een zending te vervullen.

Hij was gehuwd met Edith Grant, een dochter van wijlen President Heber J. Grant en Mrs. Grant, welk huwelijk de 20ste juni 1911 in de Salt Lake Tempel werd voltrokken. Zijn vrouw overleed in 1947. Zij waren de ouders van vijf kinderen.

Op dertigjarige leeftijd werd hij kassier van de „People's State Bank” te American Fork (een dorp niet ver van Salt Lake City). Later werd hij President van die bank, welke functie hij tot aan zijn dood bekleedde. Hij diende zijn land als senator voor het Utah district gedurende vijf jaren en zes jaar was hij gemeenteraadslid van American Fork.

Wat zijn kerkelijke arbeid verder betreft: Hij was superintendent van zowel de Zondagsschool als de J.M.O.O.V. en een lid van het O.O.V. hoofdbestuur tot 1928, toen hij als Stake President werd ondersteund.

*Zoo iemand mij dient, die volge Mij,
en waar Ik ben, aldaar zal ook mijn
dienaar zijn. En zoo iemand Mij dient,
de Vader zal hem eren.*

Job. 12 : 26

DE VRAAG *van de maand*

Waarom zeide Jezus tot Maria: „Raak Mij niet aan; want Ik ben nog niet opgevaren tot mijnen Vader”? Of is dit geval van de Heiland een uitzondering?

VRAAG: *Zoudt u zo goed willen zijn de verklaring van Alma uit te leggen die wij aantreffen in het veertigste hoofdstuk van Alma, verzen 11 tot 14? Ik heb altijd begrepen dat alle geesten na de dood naar een geestenwereld werden verwezen, welke voor hen was bereid en waar zij op de opstanding wachten en dat zij vóór de opstanding niet in de tegenwoordigheid van de Vader kwamen. Indien wat Alma zegt, waar is, waarom zeide Jezus dan tot Maria: „Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader”. Of is het geval van de Heiland een uitzondering?*

ANTWOORD: Deze woorden werden door Alma gesproken toen hij zijn laatste instructies aan zijn zoon Corianton, gaf. Corianton, die min of meer was afgedwaald, had vragen betreffende de rechtvaardigheid van God. Alma ried hem aan het kwade de rug toe te keren en de Here te dienen, welke raad hij aannam. Om de juiste betekenis van Alma's gedachte te vatten, zullen wij hier zijn woorden aanhalen:

„Nu, aangaande de toestand der ziel tussen de dood en de opstanding: Zie, het is mij door een engel bekend gemaakt, dat de geesten van alle mensen, zodra zij uit dit sterfelijke lichaam zijn heengegaan, ja de geesten van alle mensen, het zij goede of boze, huiswaarts worden geleid naar die God, Die hun het leven heeft gegeven”.

„En dan zal het geschieden, dat de geesten van hen, die rechtvaardig zijn, in een staat van gelukzaligheid worden ontvangen, die paradijs wordt genoemd, een staat van rust, een staat van vrede, waarin zij van al hun moeiten en van alle zorg en smart zullen uitrusten”.

„En dan zal het geschieden, dat de zielen der goddelozen, — ja die zondig zijn — want zie, zij hebben part noch deel aan de Geest des Heren want zie, zij verkozen boze werken boven goede; daarom kwam de geest des duivels in hen en nam hun woning in bezit — in de buitenste duisternis zullen worden geworpen, daar zal geklaag en wening en knersing der tanden zijn; en dit tengevolge van hun eigen ongerechtigheid; zij waren door de wil des duivels gevangen genomen”.

„Nu, dit is de staat van de zielen der goddelozen; ja in duisternis

en in een ontzagwekkende en vreselijke toestand wachten zij op de vurige gramschap van Gods toorn over hen, aldus verblijven zij in deze staat, zowel als de rechtvaardigen in het paradijs tot de tijd van hun opstanding". (Alma 40 : 11-14).

Deze woorden van Alma, zoals ik ze versta, betekenen niet dat alle geesten in de tegenwoordigheid van God terug keren voor een verrijzing naar een plaats van vrede of straf en om van Hem hun persoonlijk vonnis te vernemen. „Huiswaarts geleid naar God" betekent eenvoudig dat aan hun sterfelijk bestaan een einde is gekomen en zij de geestenwereld zijn ingegaan, alwaar hun een plaats wordt aangewezen, in overeenstemming met hun werken: een plaats met de rechtvaardigen of met de onrechtvaardigen, om daar de opstanding af te wachten. „Terug naar God" is een uitdrukking die haar equivalent heeft in tal van andere omstandigheden. Bijvoorbeeld: Iemand heeft zijn zendingstijd volbracht. Wanneer hij naar de Verenigde Staten terug keert, kan hij zeggen: „Het is heerlijk om weer thuis te zijn", ofschoon zijn tehuis ergens in Utah of Idaho of waar dan ook in het westen is.

Paradijs is een woord dat een plaats voor heengegane geesten is, volgens de Profeet Joseph Smith. Het Griekse Hades of het Hebreeuwse Sheol betekenen beide hetzelfde: een wereld van geesten. (Leringen van de Profeet Joseph Smith, blz. 329).

Vóór de opstanding van Christus waren de goddelozen in duisternis besloten en werden zij niet bezocht. In deze verschrikkelijke toestand werden zij door hun geweten gekweld, niet wetende wat hun lot zou zijn, juist zoals Alma het heeft afgeschilderd. Wij krijgen meer licht over de toestand van de goddelozen in deze geestenwereld door de woorden van de Heer tot Henoch.

„Maar zie, hun zonden zullen op de hoofden hunner vaders zijn; Satan zal hun vader zijn en ellende zal hun lot zijn en de ganse hemel zal over hen wenen, ja al het werk Mijner handen, waarom zouden de hemelen niet wenen, ziende dat dezen zullen lijden?

„Doch zie, dezen op wie uw oog gericht is, zullen in de vloed omkomen, en zie, Ik zal hen opsluiten, een gevangenis heb Ik voor hen bereid.

„En dat hetwelk Ik heb verkoren, heeft voor Mijn aangezicht gepleit. Daarom lijdt Hij voor hun zonden, in zoverre als zij zich willen bekeren ten dage dat Mijn Uitverkorene tot mij zal terugkeren, en tot op dien dag zullen zij gekweld worden".

„Daarom, om die reden zullen de hemelen wenen en al het werk Mijner handen". (Mozes 7 : 37-40).

Deze paragrafen leren ons, dat de Here geen behagen scheidt in straf. Er is echter een eis van rechtvaardigheid waaraan moet worden voldaan en daarom moeten de goddelozen lijden en dit lijden helpt om hen van hun zonden te reinigen. Vóór het bezoek van de Heiland aan de geestenwereld was er een kloof tussen de rechtvaardigen en de

goddelozen en de goddelozen wisten blijkbaar niet welk lot hun wachtte. Na zijn kruisiging overbrugde de Heiland deze kloof en het evangelie werd aan hen die in duisternis waren, verkondigd en door de prediking van hen die het priesterschap droegen, werd deze, in ellende verkerende, geesten het evangelie geleerd. Zij werden enigermate gezegend naar hun werken op aarde en in overeenstemming met de gelegenheid of gebrek daaraan, om het evangelie te horen toen zij nog op de aarde waren en hun aanvaarding er van in de geestenwereld.

Uit de woorden, die Jezus tot Maria bij de tombe richtte, blijkt dat Hij in de tijd tussen zijn kruisiging en zijn opstanding niet tot de Vader was opgevaren, noch in Zijn tegenwoordigheid was geweest.

Deze woorden van de Heiland tot Maria schijnen de toestand weer te geven, waarmede allen die sterven, tussen de dood en de opstanding worden geconfronteerd.

Noot van de Redactie: Dit onderwerp werd al eens eerder behandeld, doch uit een andere gezichtshoek. (Zie het artikel: „Kleine kinderen. . . Waarheen” in het juninummer van 1957).

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Er zijn twee soorten misnoegen in de wereld; een die werkt en een die de handen wringt. Het eerste krijgt wat het wenst en het tweede verliest wat het had. De genezing voor het eerste is alleen succes, voor het tweede is geen genezing.

Elbert Hubbard

Wees niet tevreden met middelmatigheid. Dat betekent dat ge even ver van de voet af bent als van de top.

Wanneer ge een slechte gewoonte wilt breken, laat hem dan vallen.

Wat hebben we de bezoeker toch lief die zegt: „nu moet ik gaan” — en het ook doet.

Ruth Schmeltzer

Een van de belangrijkste lessen die de ondervinding ons leert, is dat, over het geheel genomen, succes meer afhangt van karakter dan van intellect of fortuin.

William E. H. Lecky

KENT GIJ

*Daar bij die groene dijken
 Aan 't kantje van de sloot
 Daar staan die wilgenkoppen
 Als wachters neergepoot.
 Daar schudden zij hun koppen
 Met groene blad'ren toppen
 En ruisen tot de mens een lied. . .
 Kent gij de zomer niet?*

*Daar klinkt geblaf der honden
 Op gindse boerderij.
 En 'k hoor de koeien loeien
 Daar. . ., in die groene wei.
 De vogels op de takken
 Ze stoeien en ze jakk'ren
 En zingen vreugdevol hun lied. . .
 Kent gij de zomer niet?*

*Maar gaat de avond dalen
 De stille rust keert weer
 Dan nijgen zij hun kopjes
 Als bede tot de Heer.*

*En dan die wilgenkoppen
 Met groene blad'ren-toppen
 Die fluisteren tot de mens een lied
 Kent gij de Schepper niet? ? ?*

Frans Saurell

MORMOONSE ZENDELINGEN MANNEN KOOR

door Elder Kent R. Van Kampen

Mormonen? Waar? In 't Concert-Gebouw. Echt waar? Zendingen? Waarom niet in Zuid-Afrika? Zingende Mormonen?

Zo luidden de stemmen van vele Nederlanders gedurende de maanden september en oktober, toen 't Mannen Koor op tournee was. Aange- trokken door de aanplakbiljetten en uitgenodigd door de leden en de zendingen, kwamen honderden naar de verschillende uitvoeringen toe, om te zien en te horen het jeugdige koor. „Waarom kwamen zij?” „Zendingen?” „Zingen?”

Mormonen in 't geheel houden erg veel van zingen en door de jaren heen hebben vele mensen verschillende koren van de Mormonen kunnen horen, waarvan 't Tabernakel Koor het beroemdste is. Het idee van ons koor is in de gedachten van Zuster Ella May Hulet en Zuster Polly F. Thomas ontstaan. Toen zij vorig jaar in Amsterdam waren, kwamen zij een mevrouw tegen, en, horende dat zij Mormonen waren, liet zij ze binnen. Zij vertelde dat een paar jaar geleden, toen zij in een ziekenhuis in Duitsland lag, er een koor kwam om voor de zieken te zingen. Het bestond uit jonge mannen (Amerikanen) die in Duitsland het Evangelie verkondigden. Hun liederen maakten een prettige indruk en daarom wilde deze mevrouw meer van de ideeën en doeleinden van deze Mormonen horen.

Zuster Hulet en Thomas dachten, „Waarom geen koor in Nederland?” „Misschien kunnen wij de harten van de Nederlanders door gezang openen en daardoor interesse in 't Evangelie opwekken. Het idee werd met President Sperry overlegd en door hem goedgekeurd.

Vele plannen moesten gemaakt worden. Elder Jay Russel, destijds tweede raadgever in 't Zendingsbestuur, werkte samen met de zusters om verschillende problemen op te lossen. „Wie zal mee zingen?” Waar zullen zij zingen?” „Wanneer?” Besloten werd dat het koor uit de zendingen van de vier districten in de omgeving van het Hoofd- kantoor gekozen zou worden. De zendingen moesten hun vrije tijd gebruiken en hun eigen reiskosten betalen, om aanwezig op repetities in Den Haag te kunnen zijn.

Niet langer dan drie maanden gingen de zendelingen elke zaterdag naar Den Haag toe, om de liederen in te studeren. Met veel geduld formeerde de dirigente, Zuster Hulet, een koor uit de onontwikkelde stemmen. Verscheidene concerten werden in ziekenhuizen gegeven. Na het zingen kregen de zendelingen een vriendelijk woord van een patiënt of dikwijls een grote glimlach van een klein, verlamd meisje. Een dankbaar werk? JAWEL!

Na drie maanden van repeteren ging het koor op tournee. In Den Haag, Antwerpen, Amsterdam, Arnhem, Rotterdam, Utrecht en Groningen luisterden de mensen naar de bekende „Godsdienstige liederen”, de „Negro Spirituals” en de „Volksliederen” uit Amerika. Nooit te vergeten waren de solo's die door Zuster Thomas en Elder Van Dam werden gezongen.

Wij danken hen die zoveel hebben gedaan om de tournee een succes te maken; onder anderen, het koor comité; Elder Russel, president, Zuster Hulet, Zuster Allen, Elder Oaks, Elder Vriens, Elder Bradford, Elder Van Boerum en Zuster Thomas; ook de leden van het koor en al de leden en vrienden van de Kerk die hun medewerking gaven.

Het feit dat de Mormonen van zingen houden is helemaal niet vreemd, want de Here zeide, „Want Mijn ziel schept behagen in het gezang des harten; ja, het gezang der rechtvaardigen is een gebed tot Mij, en het zal met een zegening op hun hoofd worden beantwoord.” (L. & V. 25 : 12).

Mormoonse Zendelingen?

Zingen?

Muziek door Mormonen?

Jawel!!

DANKBETUIGING

Br. en Zr. Vinju danken allen in binnen- en buitenland, die door gelukwensen of anderszins hebben medegewerkt om hun huwelijksdag tot een onvergetelijk feest te maken.

C. J. Vinju
A. P. U. Vinju-Out

Zeeweg 97, Den Helder

Onderste rij, v.l.n.r.: Henry W. de Jel, R. Paul van Dam, solist, Richard M. Allen, Jay M. Russell, koorpresident, Polly F. Thomas, soliste, Ella May Hulet, dirigente,
Dianne Allen, begeleidster, John M. Coomans, Gary H. de Mik, J. Howard van Boerum, Thomas W. Ooster.
Middelste rij, v.l.n.r.: Donald A. Soper, Charles R. Andrus, Stuart L. Poelman, William H. Timmerman, Joseph L. Westra, Harold R. Oaks, spreker, Johannes Linning-
Adrian P. van Moordrans, James R. McKell,
Bovenste rij, v.l.n.r.: Philipp W. Mensering, Tom Stam, John K. Child, Richard W. Stam, Marvin A. Smith, Kenh R. van Kampen, William C. Vriens, Dahl C. Goble,
Robert G. Bradford.

EEN MERKWAARDIGE ONTVANGST

De familie Rushton kwam de 10de april te St. Louis aan en wisselde hun Engelse geld voor Amerikaanse geld in, waarbij zij iets meer dan vijf dollars voor een Engels pond kregen. Zij voeren met dezelfde boot verder, passeerden de mooie stad Quincy en kwamen in de avond van de 13de april te Nauvoo. Vader was natuurlijk erg verlangend de leden van zijn familie, die zich hier reeds hadden gevestigd, te ontmoeten en haastte zich naar de stad om ze te zoeken. Hij had nog niet ver gelopen toen hij een man ontmoette, die een prachtig zwart paard bereed.

De man sprak hem aan, zeggende: „Hé, kerel, is dat een groep Mormonen, die daar juist geland is”? Zeer verbaasd antwoordde vader: „Jawel, mijnheer”. „Bent u een Mormoon?” vervolgde de vreemdeling. „Jawel, mijnheer”, antwoordde vader weer. „Wat weet je van die oude Joe Smith?” vroeg de bereden vreemdeling. „Ik weet dat Joseph Smith een profeet van God is”, zei vader. „Ik denk dat je uitziet naar een oude man met een lange, grijze baard. Wat zou je er van zeggen, als ik je vertelde dat ik Joseph Smith was”? vervolgde de man. „Als u”, zei vader, „Joseph Smith bent, dan weet ik, dat u een profeet van God zijt”. Op vriendelijke toon verklaarde de man: „Ik ben Joseph Smith. Ik kwam om deze mensen te ontmoeten, gekleed als ik ben in ruwe kleren en op deze wijze sprekend om te zien of hun geloof sterk genoeg is om datgene te verdragen, wat op hun weg komt. Indien niet, dan kunnen zij beter op staande voet terugkeren”.

Zo maakte vader kennis met de Profeet. Vader informeerde toen naar zijn mensen en de Profeet wees hem de weg. Vader kwam meteen met de ontberingen en beproevingen van het leven in Nauvoo in aanraking. Zijn bekendheid met en bewondering voor de Profeet namen spoedig toe en een innige vriendschap ontstond tussen hen. Later in zijn leven bracht vader vele uren door met het ophalen van zijn gesprekken met deze grote man, een beschrijving gevende van zijn lichaamsbouw en zijn persoonlijkheid.

Uit het dagboek van Edwin Rushton.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Doeve, Peggy Astrid; 28 september 1958 te Den Haag.
Doeve, Lilian; 28 september 1958 te Den Haag.

GEDOOPT:

Horstmanshoff, Margaret A.; 26 september 1958 te Delft.
van der Torre, Dirk; 26 september 1958 te Rotterdam N.
van der Torre, Helena J. v. d. M.; 26 september 1958 te Rotterdam N.
van der Torre, Robert G.; 26 september 1958 te Rotterdam N.
Schreuders, Rosa M.; 26 september 1958 te Dordrecht.
Lokker, Maartje M. F.; 26 september 1958 te Rotterdam N.
Leersnijder, Carolus P.; 26 september 1958 te Haarlem.
Dieduksman, Ineke E.; 26 september 1958 te Haarlem.
Goes, Beatrice Marie; 26 september 1958 te Haarlem.
Olie, Maria; 26 september 1958 te Amsterdam.
Ostreig, Jozeph J.; 26 september 1958 te Amsterdam.
Doeve, Juliana B. B.; 26 september 1958 te Den Haag.
Raar, Philine FF.; 26 september 1958 te Eindhoven.
Delhaute, Louis A.; 28 september 1958 te Gent.
van Sinttruijnen, Sarah A.; 28 september 1958 te Antwerpen.
Tuffin, Mark F.; 28 september 1958 te Antwerpen.
Tuffin, George P.; 28 september 1958 te Antwerpen.

GEORDEND:

van Tongeren, Hendrik J.; 10 augustus 1958 te Amsterdam, als Ouderling.
Meyer, Hendrikus H.; 10 augustus 1958 te Amsterdam, als Ouderling.
Kuipers, Lambertus; 10 augustus 1958 te Amsterdam, als Diaken.
Praag, Thomas; 10 augustus 1958 te Amsterdam, als Diaken.
ten Broeke, Hendrik; 24 augustus 1958 te Utrecht, als Priester.
Wiessenhaan, Edward; 31 augustus 1958 te Rotterdam N., als Diaken.
Huisman, Pieter J.; 31 augustus 1958 te Rotterdam N., als Diaken.
Zwaneveld, Hendrik A. E.; 14 september 1958 te Den Haag, als Ouderling.
Noot, Arie; 21 september 1958 te Zeist, als Diaken.

GETROUWD:

Vinju, Cornelis J. en Out, Annie P. J.; 2 september 1958 te Den Helder.
Zwaneveld, Hendrik A. E. en de Vries, Afina J.; 18 september 1958 te Den Haag

OVERLEDEN:

Brochez, Maria J. S.; 11 juli 1958 te Gent.
Streun, Hendrik; 29 juli 1958 te Eindhoven.
Fennema, Aletta S.; 25 augustus 1958 te Rotterdam N.
van der Meijden, Elizabeth V.; 26 augustus 1958 te Dordrecht.

OVERGEPLAATST:

Oaks, Harold R.; aangesteld als D.P. van Den Haag.
Van Wagoner, Brent, van Amsterdam naar Hoofdkantoor als Assistent Zendings-
secretaris.
Van Boerum, J. Howard; van Hoofdkantoor naar Zendingsschool als onderwijzer.

Van Slooten, Don; van Rotterdam naar Hoofdkantoor als 2e Raadgever der Zending.

Springer, Raymond; naar Hoofdkantoor als Reizende Elder.

Van der Heide, Ralph P.; van Eindhoven naar Rotterdam.

Olsen, Ross T.; van Harlingen naar Rotterdam.

Noorda, Leon R. van Rotterdam naar Den Haag.

Horne, Roger M.; van Eindhoven naar Harlingen als G.P.

Butler, Val D.; van Zendingsschool naar Haarlem.

Schaffer, Edward J.; van Zendingsschool naar IJmuiden.

Kruyer, Jan; van IJmuiden naar Rotterdam.

Brague, Carl L.; van Eindhoven naar Schiedam.

De Haan, C. Greg; van Gouda naar Schiedam.

Litster, Byron W.; van Groningen naar Nijmegen als G.P.

Leydsman, John N.; van Haarlem naar Groningen.

Halliday, Howard D.; van Nijmegen naar Eindhoven als G.P.

Putnam, Charles C.; van Rotterdam naar Gouda.

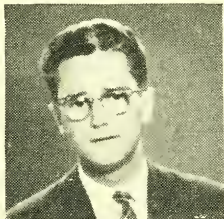
VERTROKKEN:

Speters, Frans; aangekomen 11 november 1956. Vertrokken 1 oktober 1958.

Werkzaam geweest: Den Haag, Dordrecht, Gent, Amsterdam, en Schiedam.

Stolk, Lawrence; aangekomen 30 november 1956. Vertrokken 1 oktober 1958.

Werkzaam geweest: Den Haag, Dordrecht, Antwerpen als G.P., Rotterdam N. als G.P.

Lawrence Stolk

Frans Speters

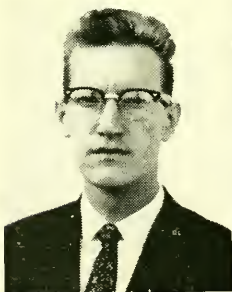
AANGEKOMEN:

Kruyer, Jan; van Vancouver, Canada.

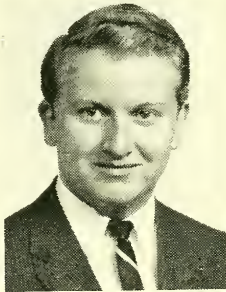
Schaffer, Edward J.; van Ogden, Utah.

Butler, Val D.; van Ogden, Utah.

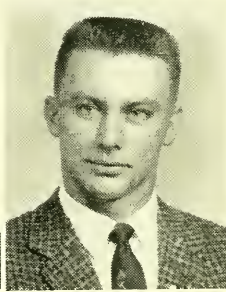
Heining, Edgar D.; van Salt Lake City, Utah.

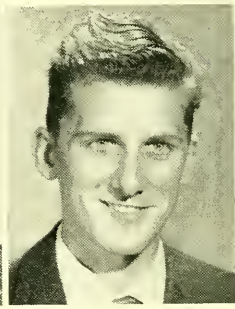
Jan Kruyer

Edward J. Schaffer

Val D. Butler

Edgar D. Heining

DE WIJSHEID VAN GEDULD

(uit *Sunshine Magazine* oct. 1958)

Patience Strong, wier prachtige geschriften hoop, inspiratie, geloof en moed in veler harten heeft gebracht, is een bescheiden Engelse dame, die er de voorkeur aan geeft een afgezonderd leven te leiden op het Engelse platteland in een rustige omgeving. Zij heeft publiciteit zoveel mogelijk vermeden door onder het pseudoniem Patience Strong te schrijven.

Ofschoon veel van haar pennevruchten in rhythmische verzen zijn geschreven, wordt een deel van haar verwarmende levensfilosofie in korte stukjes wijsheid weergegeven. Zoals deze: „De enige groei die van waarde is, is de groei in genade, in waarheid, in liefde. Wanneer wij niet geestelijk vooruit gaan, gaan wij in het geheel niet vooruit. Het is nutteloos toe te nemen in wereldse kennis als uw ziel ten achter is gebleven”.

„Hoop is de glinsterende draad, die in iedere levenservaring geweven moet zijn. Hij moet altijd een deel vormen van het ontwerp dat gij u voorneemt uit te voeren”.

„Neem u zelf voor dat deze dag een gelukkige dag zal worden. Ge zult verwonderd zijn hoeveel prettige dingen tot u komen wanneer gij eenmaal de kunst meester zijt geworden om te weigeren u door wat ook terneer te laten slaan”.

„Ge kunt niet op bevel de zon laten schijnen, doch als ge wilt, kunt ge wel zonnige toestanden scheppen door gedachten van geluk, hoop en gezondheid te koesteren. Ieder Christen behoort te weten hoe zonnenschijn te verspreiden”.

„Waar het zonlicht valt, komt het zaad tot leven, bloemen ontbloeien en het hart des mensen wordt verblijd. Zo is het met de Zon van Eeuwige Waarheid. Waar derzelver stralen vallen, daar wordt de ziel tot nieuw leven gewekt.

„De zonnenschijn door het venster brengt helderheid in een sombere kamer — en blijde gedachten verlichten het gemoed en verdrijven schaduwen, somberheid en smart”.

„God effent niet mijn pad, maar geeft mij kracht tot dragen en Licht, opdat ik kan zien!”

„Wanneer ge neerslachtig zijt, ga dan naar buiten en luister naar de vogels. In regen en zonnenschijn geven zij uiting aan hun levensvreugde. Ook wij moeten leren te zingen in schaduw zowel als in licht”.